

[Schovelin.]

Sind, som Nydelse af Spiritus efter Sigende kan fremkalde. Men nøgterne — hvornaar taler man om, at man er nøgtern? Man siger, at man er nøgtern om Morgenens, før man har faaet den første Draabe Kaffe og den første Bid Brød. Man taler om nøgternt Kalkvekød. Naar man taler om en nøgtern Kalkule, vil det altsaa sige en Kalkule, der ikke er megen Smag ved; og i den Forstand er denne Indtægtskalkule virkelig nøgtern, men den er ikke ædruelig.

Derved kommer jeg ganske naturligt til at tale om en anden Side af Sagen. En stor Garanti for, at det vil gaa økonomisk bedre, og den største, søger jeg, som jeg allerede har sagt, i selve Systemet, i Dobbeltdriften. Men man bør naturligvis aldrig tabe af Sigte, at det ogsaa vil komme til at bero paa Ledelsen. Og nu hører jeg ganske vist ikke til dem, som mener, at det skulde være nogen Indvending mod dette Forslag, at man ikke deri samtidig faar skabt en udmærket Ledelse — for det vilde være, ligesom man vilde sige, naar et Ægtepar med mange Børn skulde have en stor ny Lejlighed, som passede til Familiens Tilvækst: Nej, før I giver Garanti for, at Ægteskabet og Broder- og Søsterforhold bliver ideelle, kan I ikke faa den nye Lejlighed. Det første, det gælder om, er at tilvejebringe de ydre Vilkaar, og det er en Opgave, som vi, Bevillingsmagten, efter Omstændighederne kan magte. Men at skabe den ideelle Ledelse er en Opgave, som i hvert Fald overstiger Rigsdagens Kræfter. Og nu ved jeg saare vel, at man altid har skældt ud paa det kongelige Teaters Ledelse, og at den eneste Gang i det danske Teaters nyere Historie, da man tog en Mand, hvis Sagskundskab var uangribelig, nemlig Johan Ludvig Heiberg, blev det først rigtig galt, saa de største Kunstnere med Michael Wiehe og Høedt i Spidsen forlod det kongelige Teater. Med dette Eksempel fra vor Teaterhistorie for Øje forholder jeg mig derfor skeptisk overfor Taleren om, at det en Gang skulde lykkes at finde en ideel Ledelse af det kongelige Teater. Men dog er det saadan, at en god Direktion, en god Ledelse ogsaa økonomisk vil betyde meget. Den ærede sidste Taler sagde, at under de nuværende Forhold skal der meget til at fylde et Teater. Det synes jeg er fuldstændig forkert, thi der skal kun det til, at der gives god Skuespilkunst; hvis det saa oven i Købet

er et godt Stykke, der spilles, saa fyldes Teatret ganske af sig selv Gang paa Gang. Men der skal et vist praktisk Haandelag til, og der er jeg for saa vidt uenig med den højtærede Kultusminister, som jeg mener, at det ikke er rigtigt at spalte denne Ledelse. For en Kunstanstalt som det kongelige Teater gælder, synes jeg, det gamle Ord fra Iliaden: Een være Hersker i Huset. Og derom vil jeg gerne have Lov til at pege paa, at der dog vist indenfor Danmarks Grænser findes en Mand, som stammende fra et kunstnerisk Hjem og selv værende udøvende Kunstner byder tilstrækkelige kunstneriske Garantier, og som tillige har vist at kunne faa Teaterdrift til at betale sig. Og man bør aldrig tabe af Sigte, at skal disse Planers Realisation føre til et virkelig lykkeligt Resultat — og ingen kan jo være mere interesseret i det end Lovforslagets tvende Fædre — saa er det det nødvendige Supplement, at man for Ledelsens Vedkommende faar maget det saa, at der kommer den rette Mand paa den rette Plads.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Jeg vil gerne begynde med at takke den ærede Ordfører for Venstre og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet for den Tilslutning, de har givet dette Lorforslag. Jeg kan her ogsaa tage den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti med, idet jeg forstod, at den ærede Ordfører i det hele vilde være velvillig mod Forslaget, men dog ønskede visse Enkeltheder gennemdrøftet, eventuelt gennemført. Endelig vil jeg ogsaa gerne takke det ærede 3die Medlem for 1ste Kred (Schovelin) for den Tilslutning, det ærede Medlem gav Lovforslaget. Derimod har jeg ingen Grund til at takke det ærede 17de tingvalgte Medlem (Johanne Rambusch). Jeg skal ikke komme nærmere ind paa den Kritik, det ærede Medlem rettede mod Forslaget — jeg har i Folketinget besvaret omtrent de samme Indvendinger, som her blev gjort, og det vilde være at spilde Tiden at gaa yderligere ind derpaa. Kun vil jeg gerne tilføje en Ting, nemlig, at naar det ærede Medlem udtalte, at de økonomiske Forhold skulde ordnes, synes jeg, det staar i Strid dermed, at det ærede Medlem ønskede et dyrere Forslag gennemført, thi Gennemførelsen af et dyrere Forslag kan ikke betyde nogen god Ordning for Teatret. Hvis man vil over til andre Planer, og vel at mærke, hvis man fastholder, at man vil have den samme